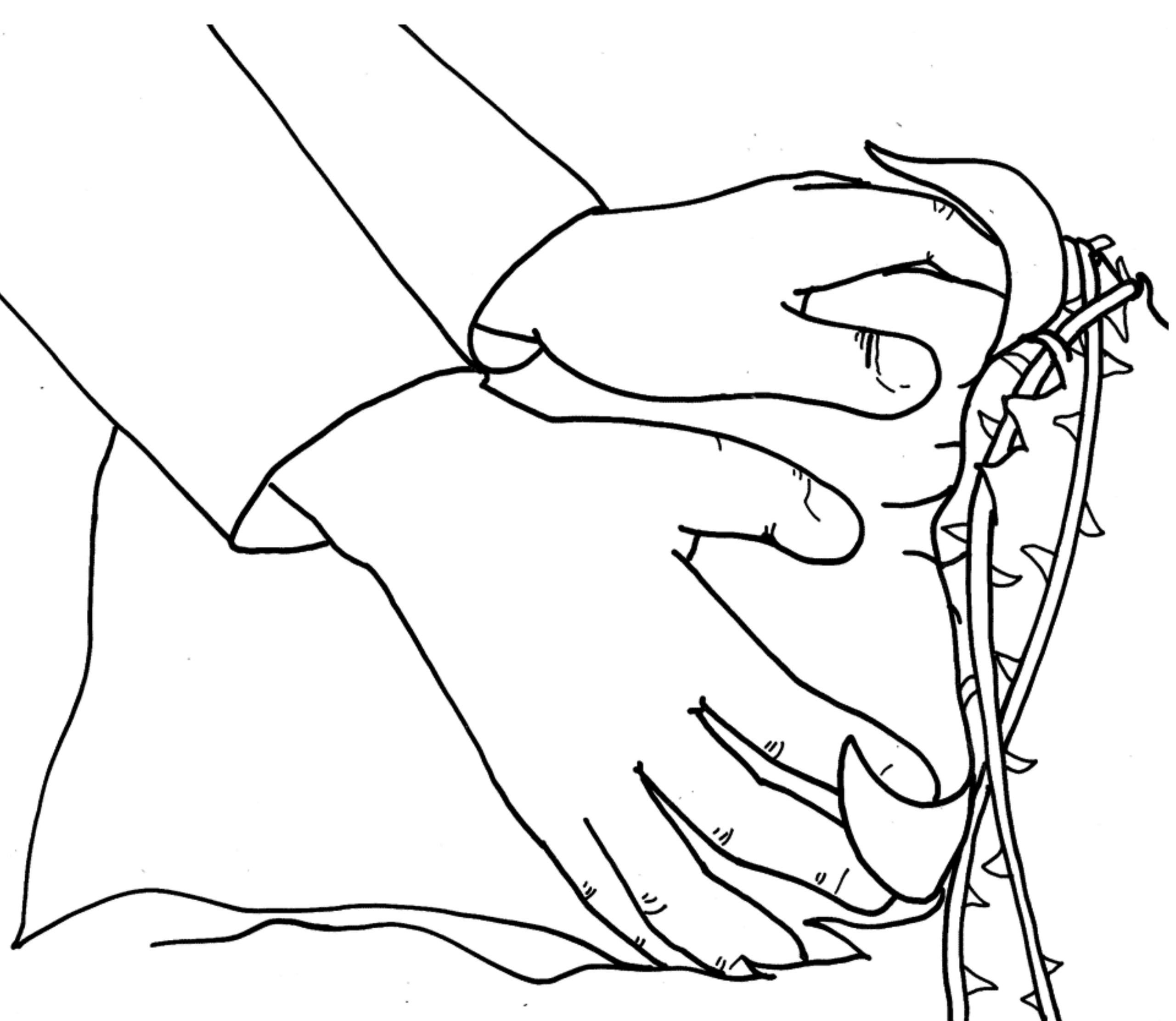

KŘÍŽOVÁ CESTA

PRO DĚTI

KŘÍŽOVÁ CESTA PRO DĚTI

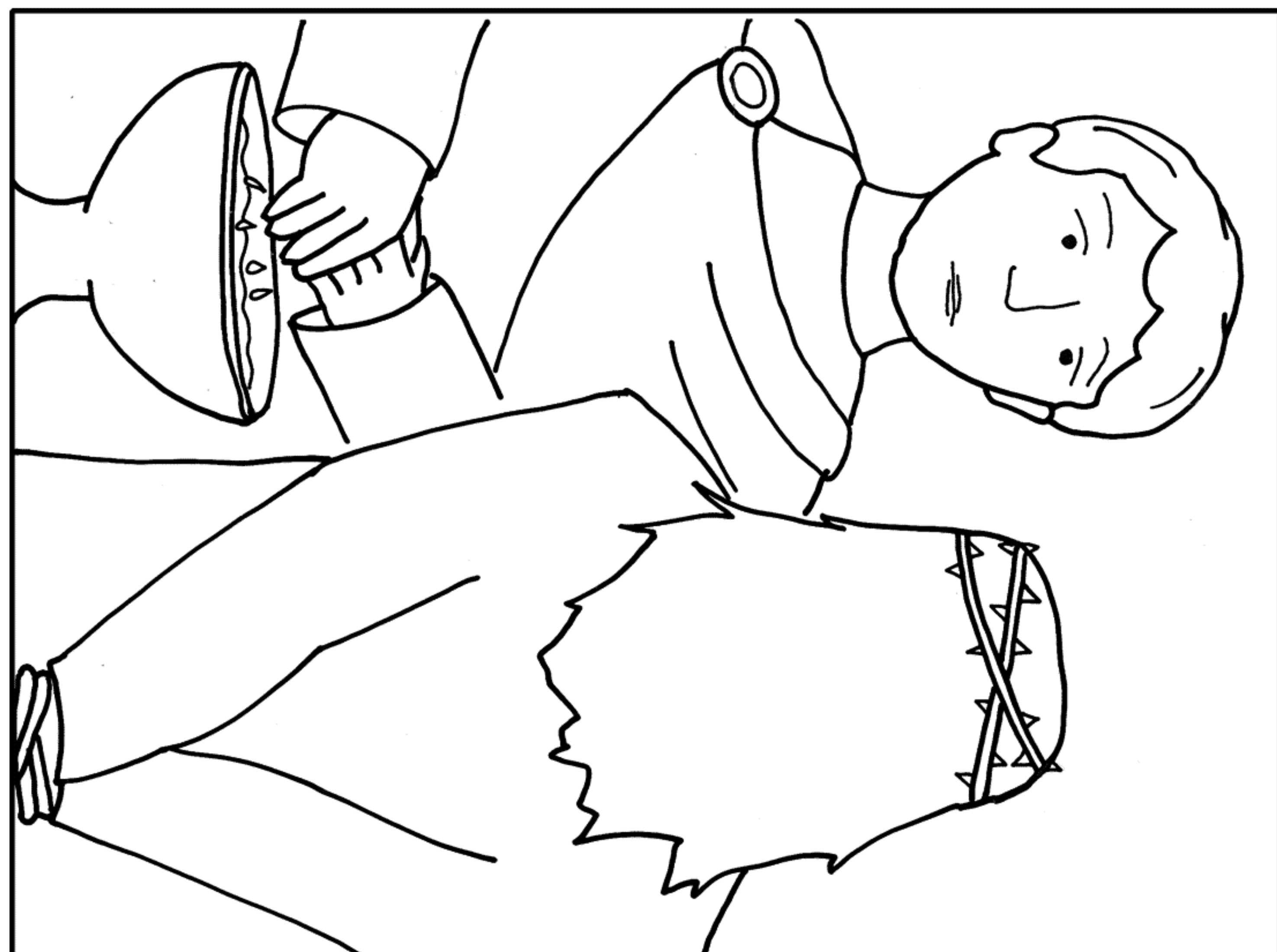
Autor: Gabriela Suchlová

www.deti.vira.cz

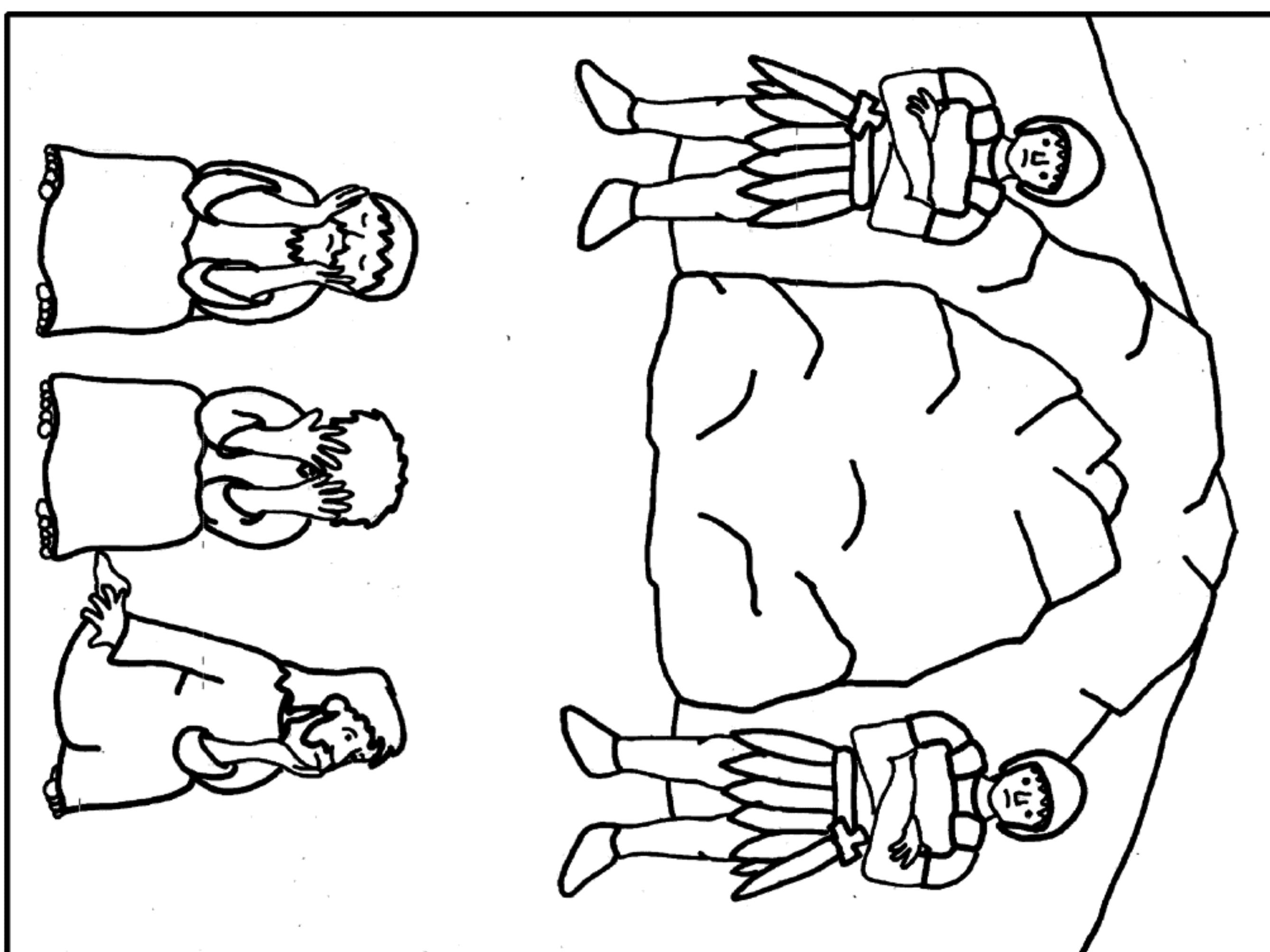
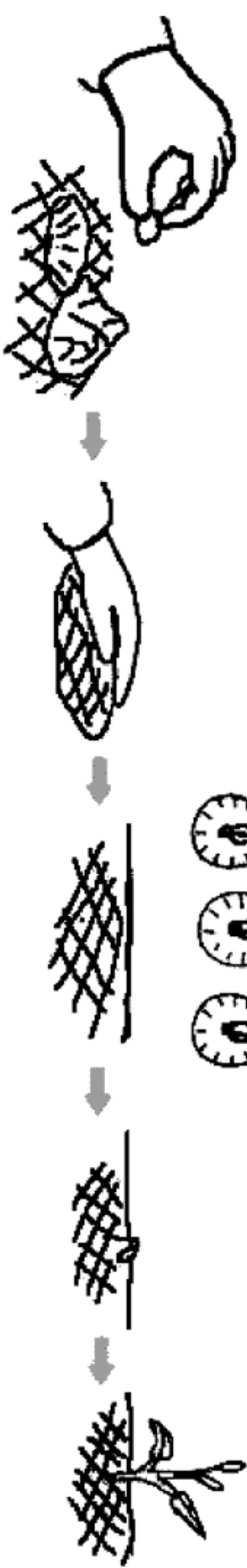

2

1. zastavení - Ježíš před Pilátem

14. zastavení - Ježíš uložen do hrobu

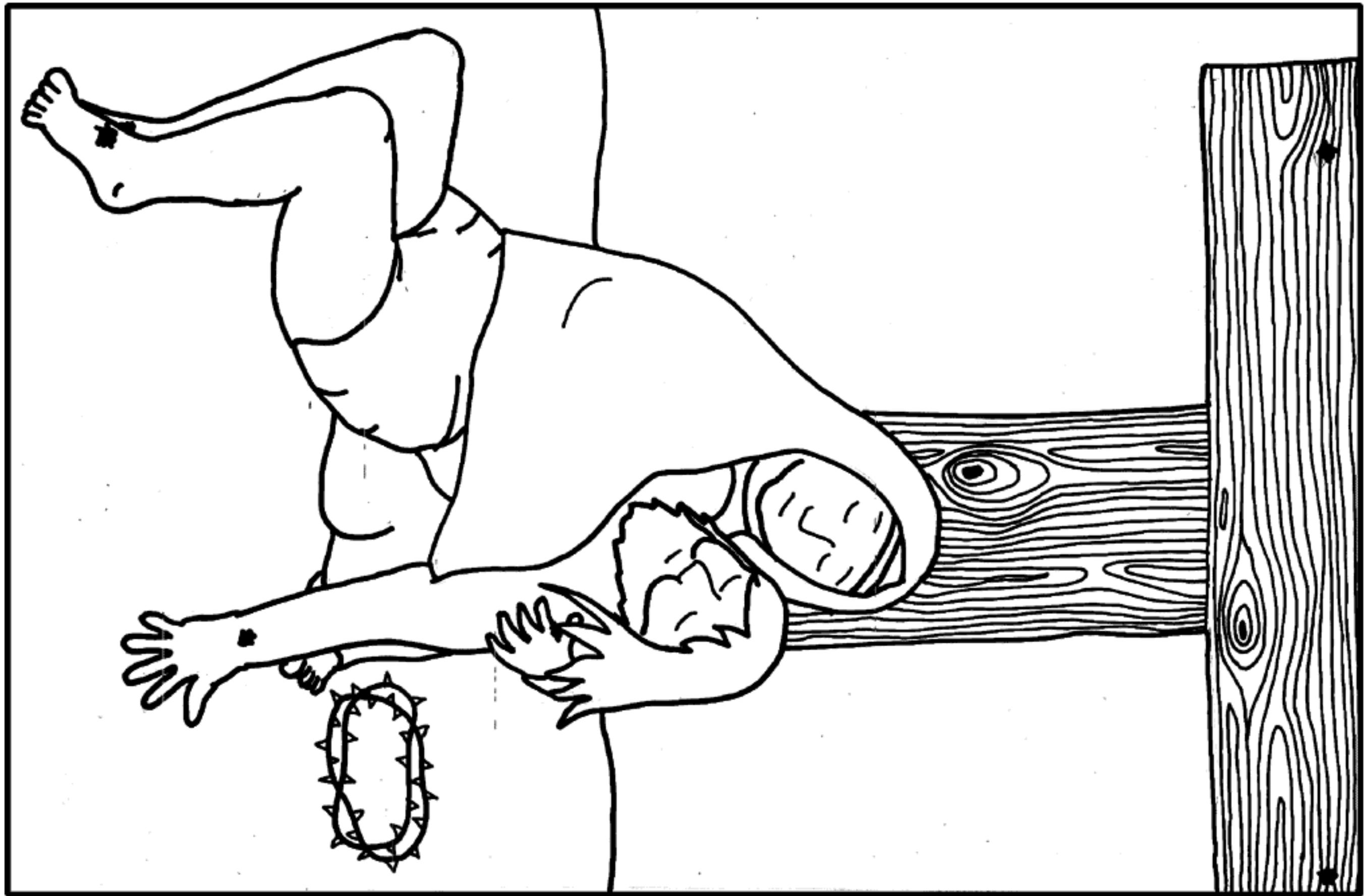

Ježíš byl nespravedlivě odsouzen – přestože byl v právu, nebránil se, ale vše trpělivě snášel. I my se můžeme setkat s tím, že někdo odsoudí nebo poníží našeho kamaráda, spolužáka – Ježíšův příklad nám v těchto chvílích může být posilou, abychom dokázali být nabízkou slabšímu, i když mu třeba nerozumíme, a nepřidat se z pohodlnosti či strachu na stranu silnějšího.

Ježíšovo zmrtvýchvstání si můžeme představit třeba jako když vložíme semínko do země a zakryjeme ho hlínou. Semínko je většinou suché a tvrdé, vypadá jako mrtvé. Pod hlínou nejprve není nic vidět, ale po pář dnech čekání se objeví nová rostlinka, plná života.

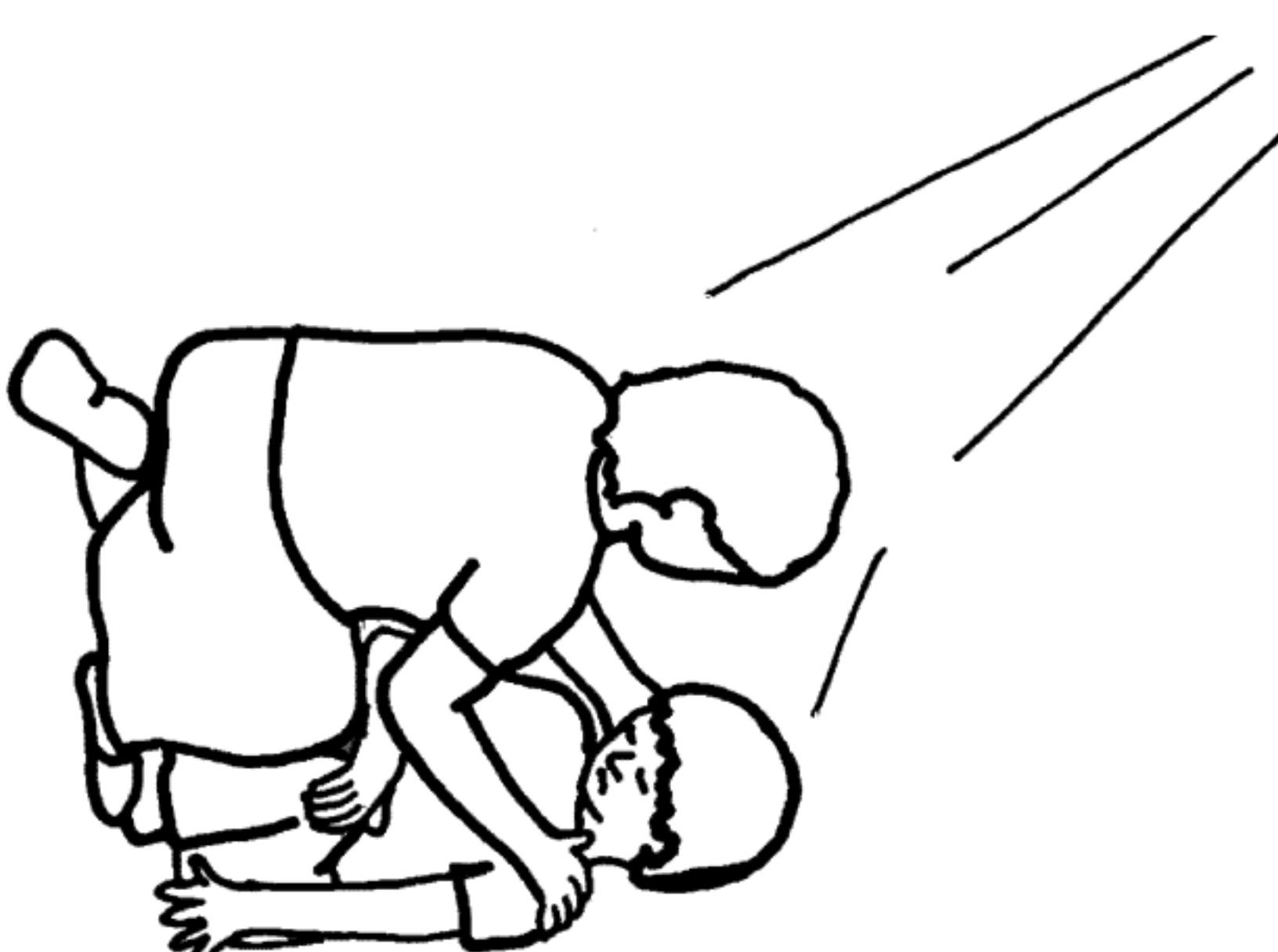
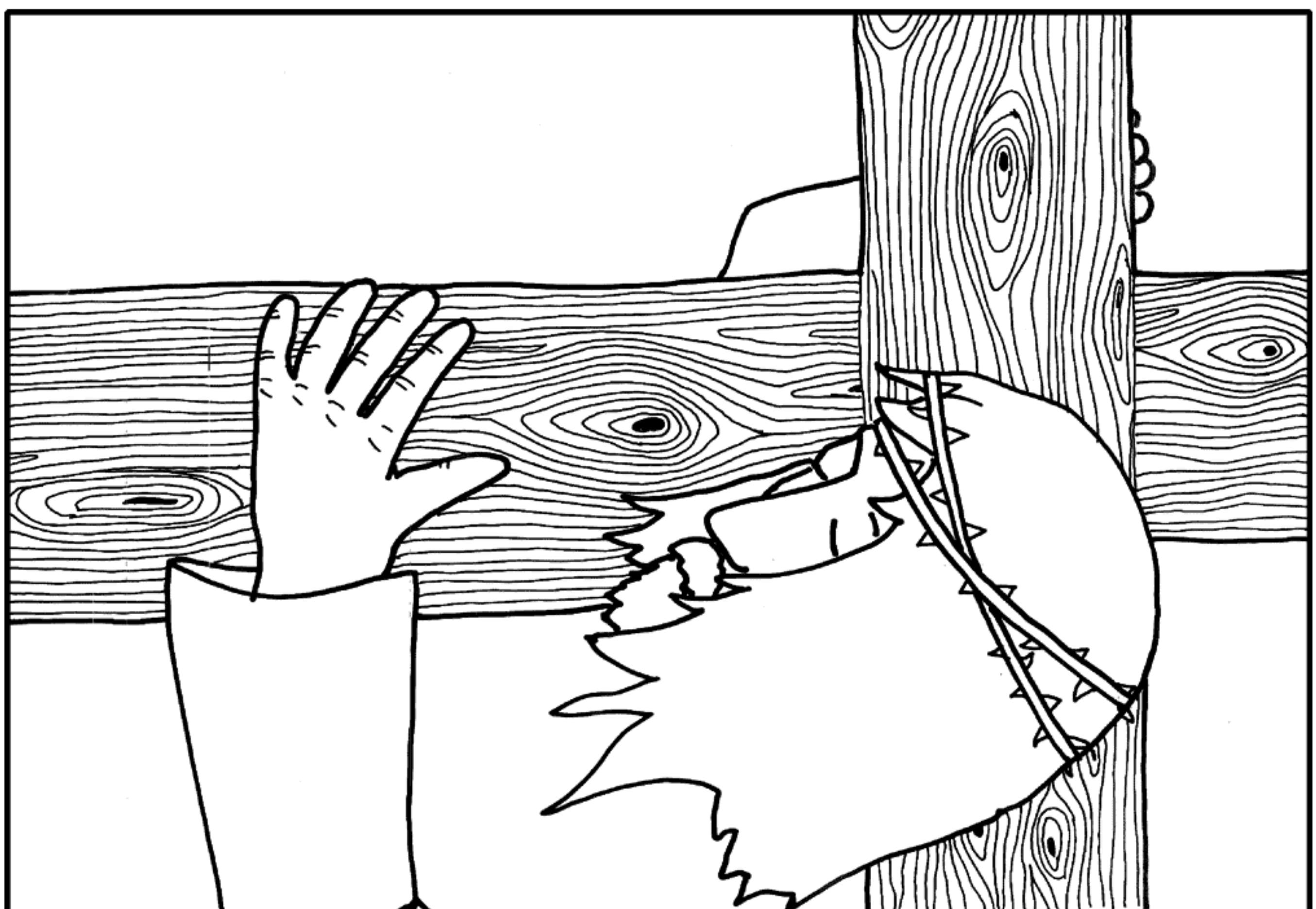
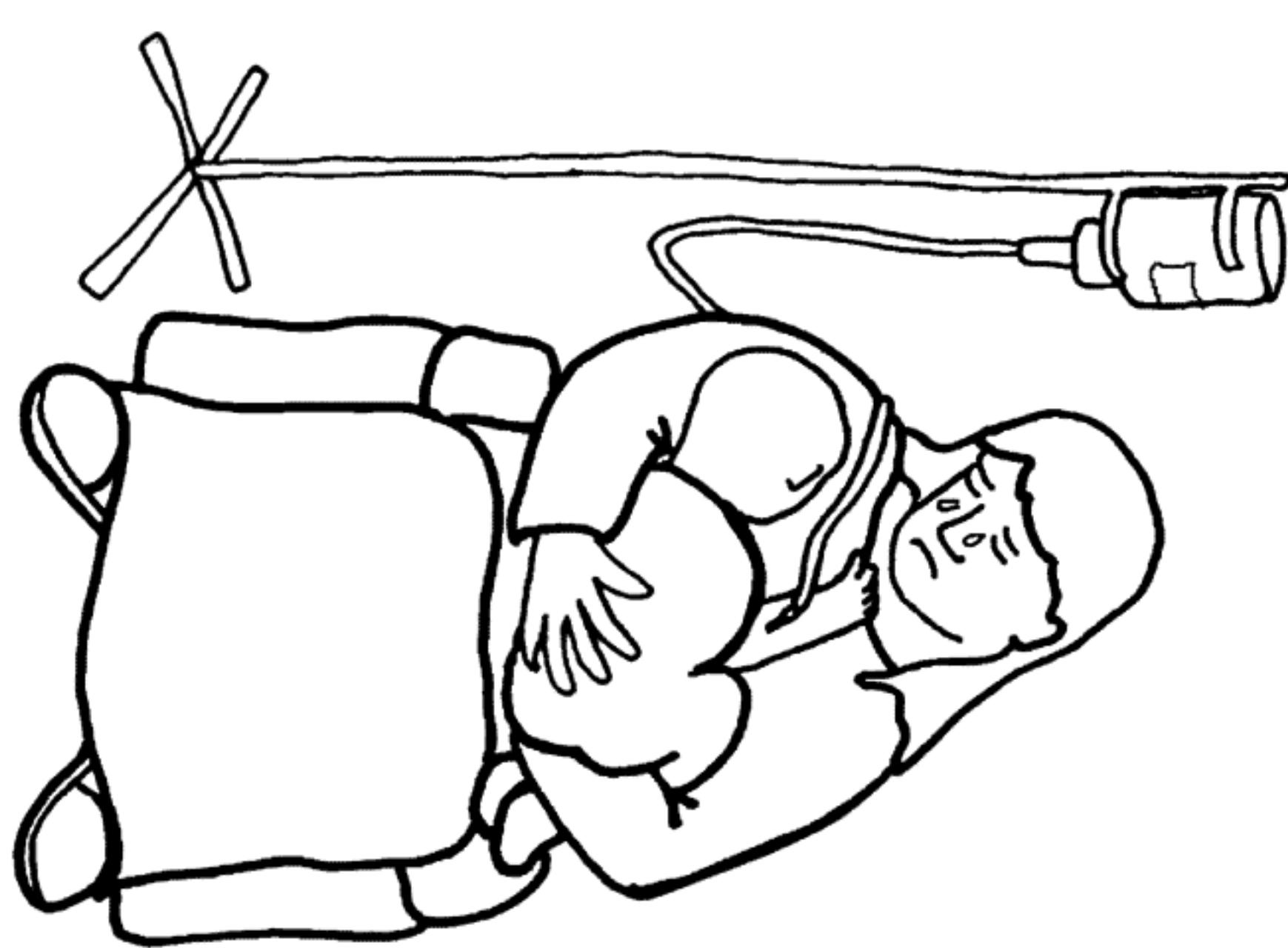
13. zastavení - Snímání z kříže

Když Ježíš zemřel, dali jeho mrtvé tělo do náruče jeho maminec Marii. I v tuto chvíli jsou na světě rodiče, kteří drží v náručí své umírající dítě – v nemoci, v chudobě, ve válkách. Nezapomínejme na ně, ani na ty, kdo jim pomáhají!

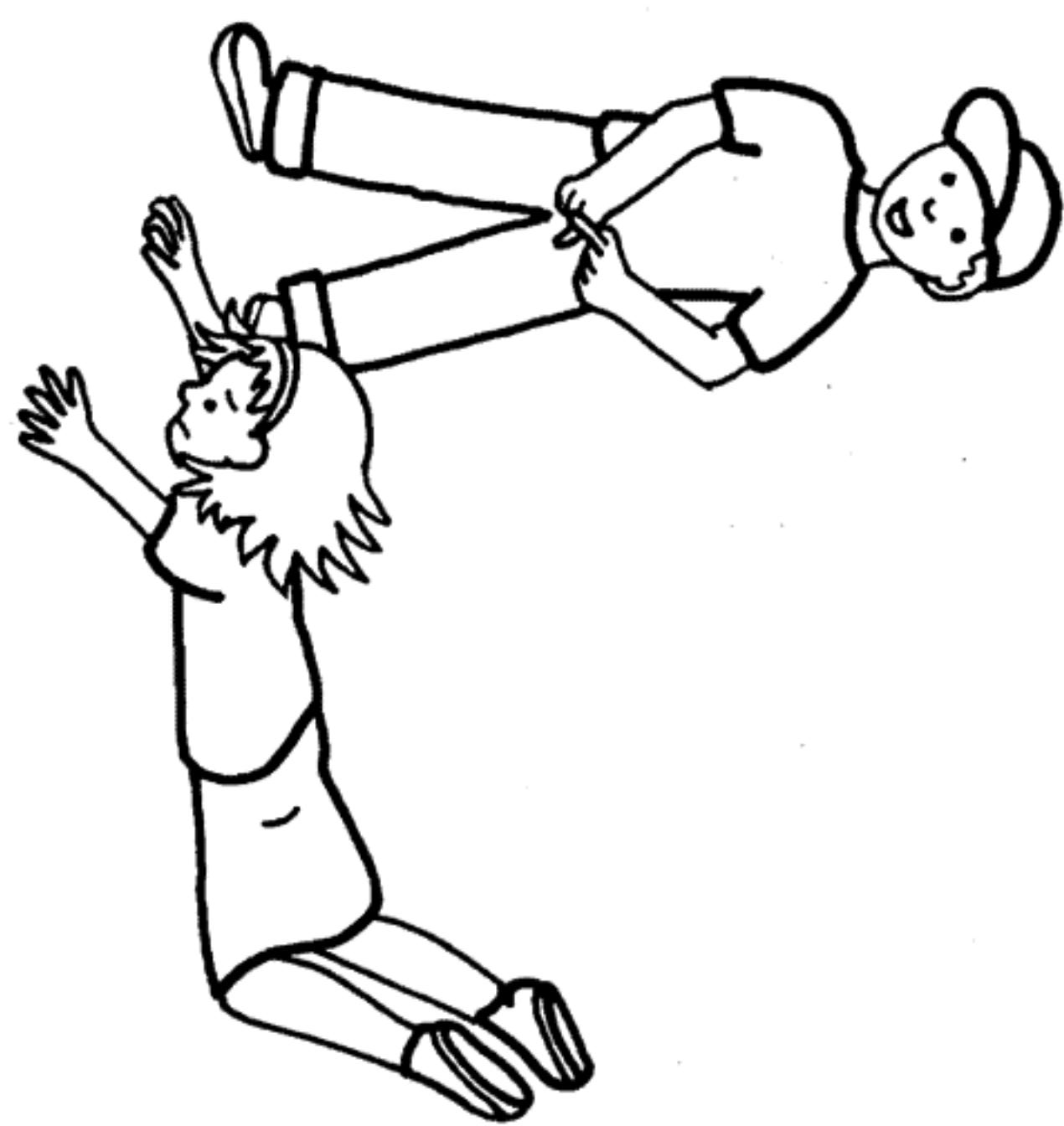
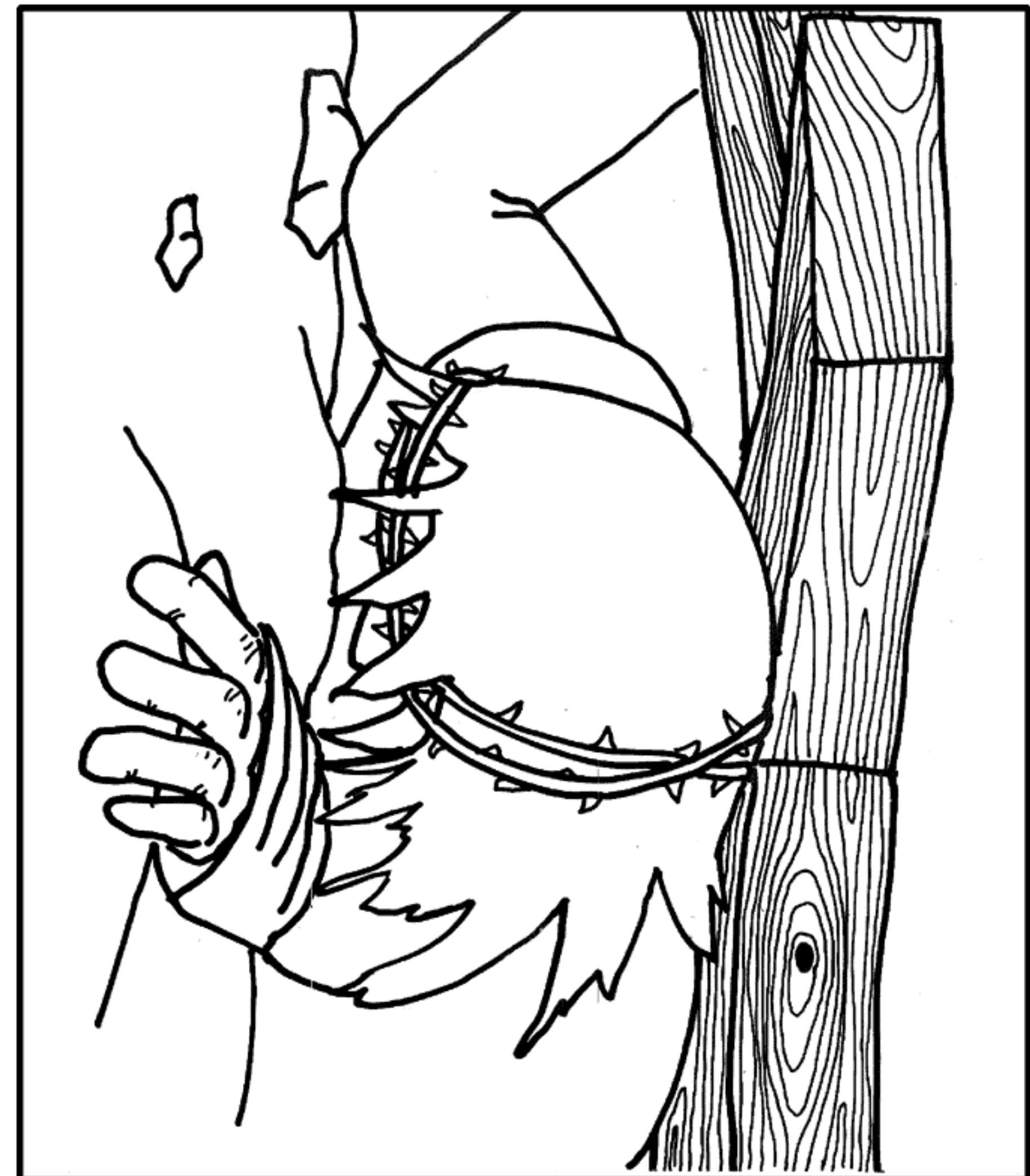
2. zastavení - Ježíš přijímá kříž

Ježíš byl odsouzen k ukřížování. Vojáci ho nejdříve bičovali a přitom se mu vysmívali. Ježíš to všechno trpělivě snášel – pro nás. Proto nikdy nejsme sami, i když se nám děje cokoli zlého, když nás něco trápí. Ježíš zná každou naši starost a může nám pomocí ji překonat – někdy je to on sám, kdo nás posílí, ale možná mnohem častěji k nám přichází s našimi rodiči, kamarády nebo s kýmkoli jiným, s kým se v životě setkáváme.

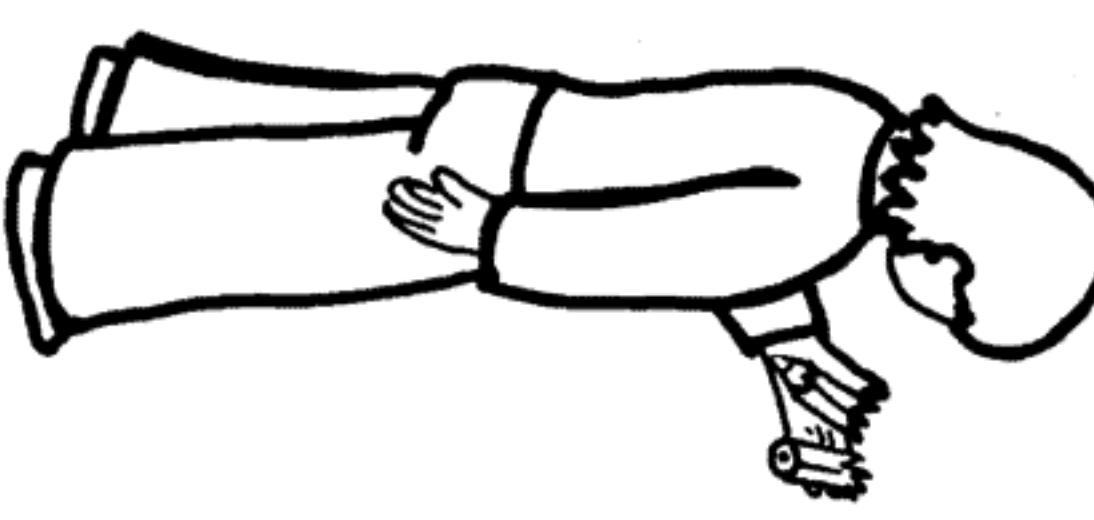
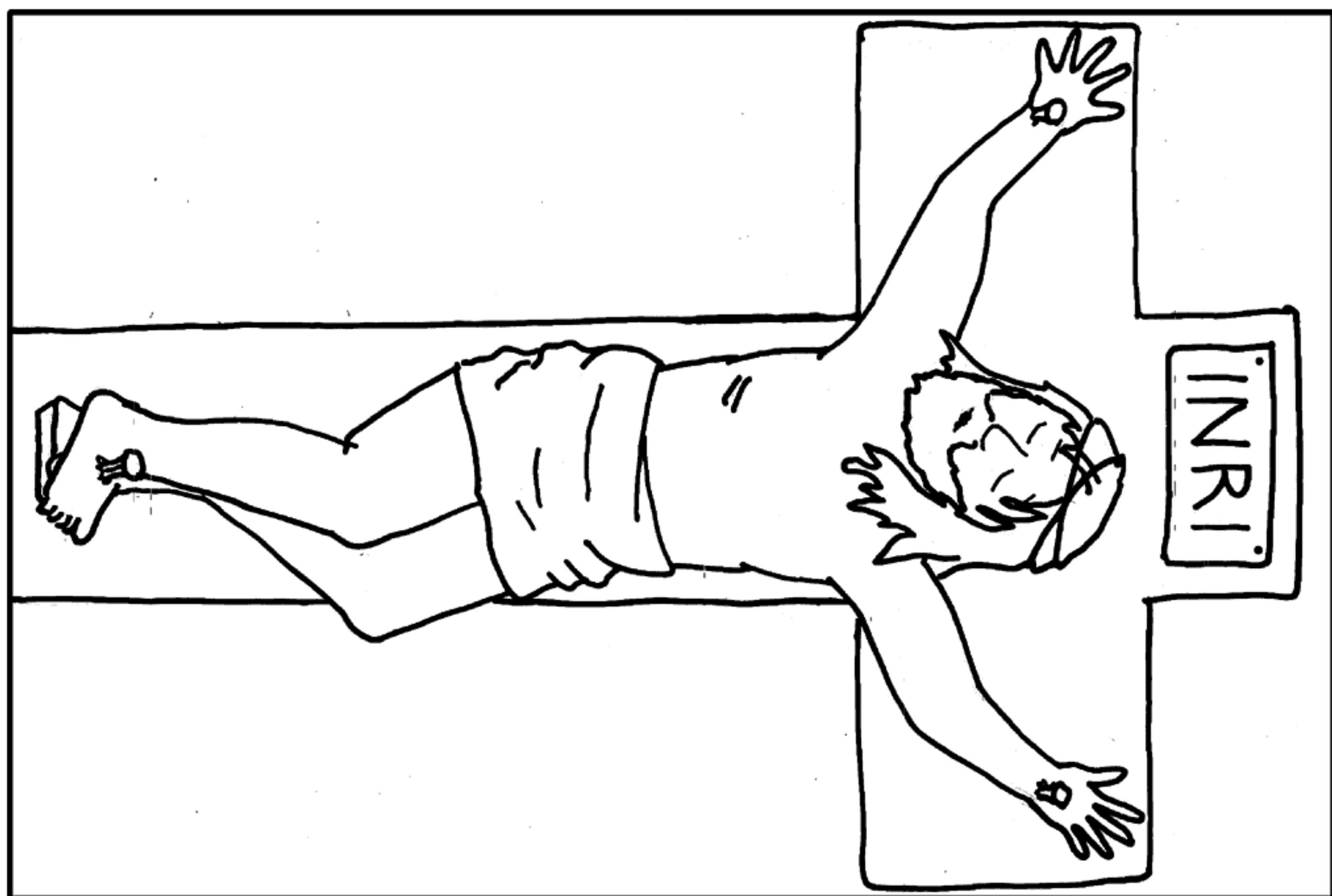
Kříž byl těžký a Ježíš upadl – možná byly na cestě kameny, možná do něho někdo strčil... My také z různých příčin zakopáváme. Někdy to bolí více, někdy méně, někdo se nám směje, jiný pomůže. Vždy ale můžeme mít před očima Ježíše, který se zvedl a statečně šel dál.

3. zastavení - Ježíš padá pod těhou kříže poprvé

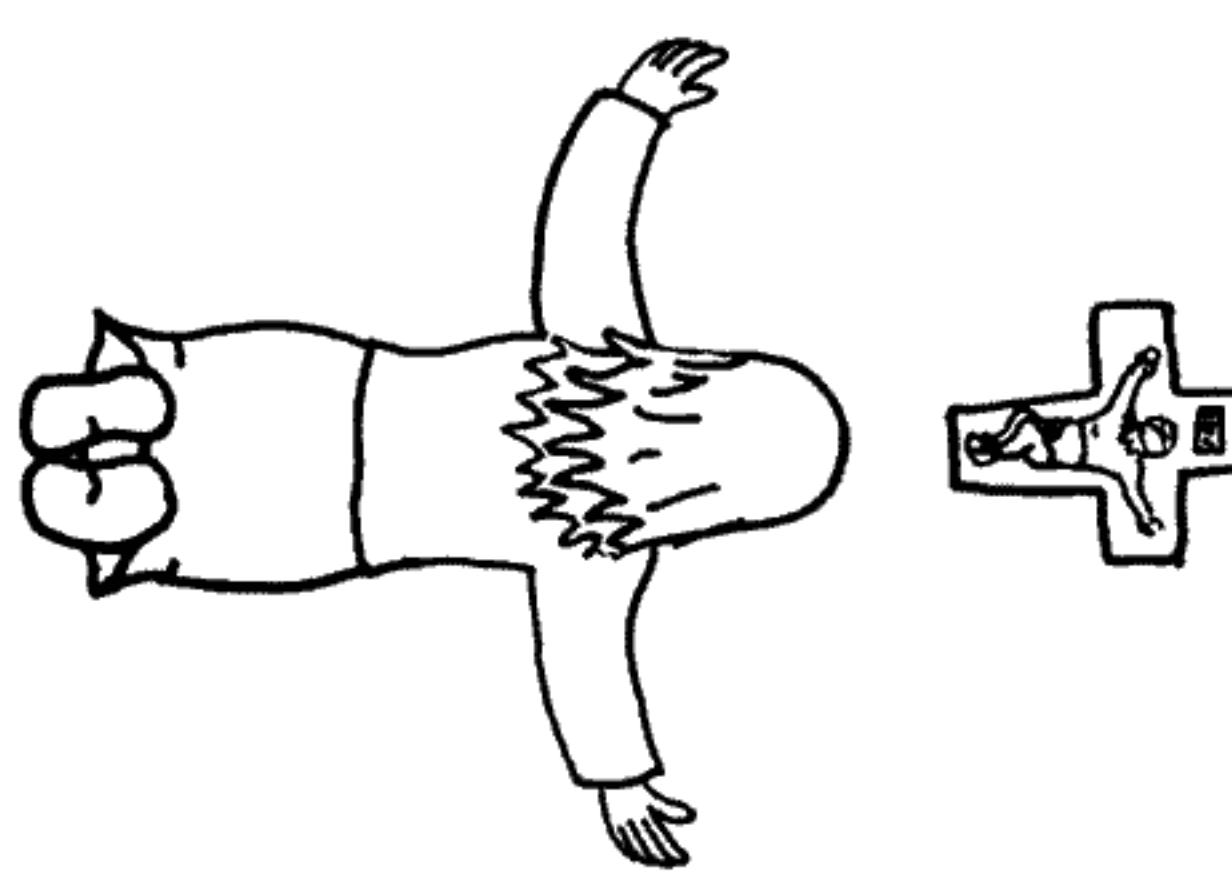
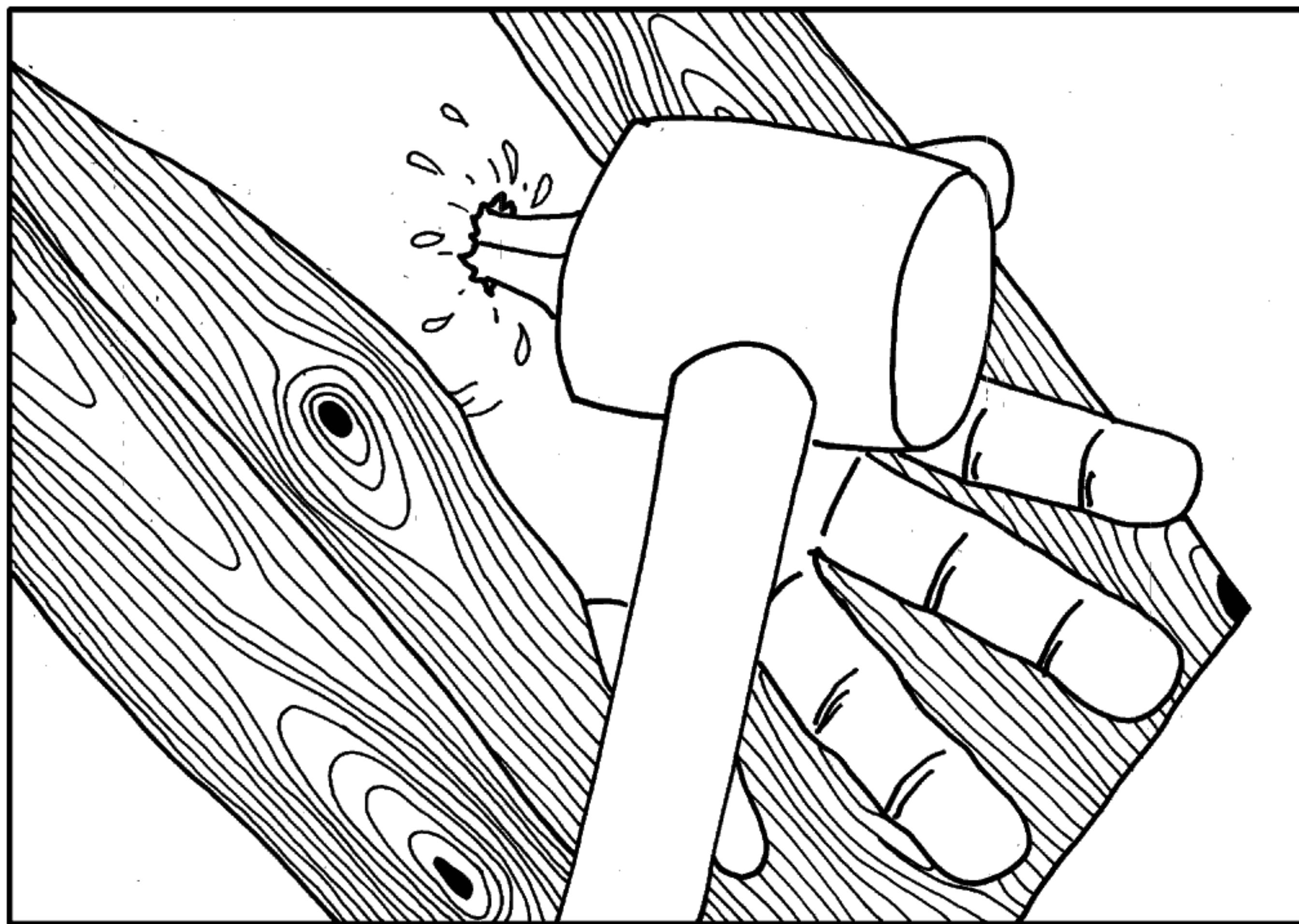
Ježíš i ve chvíli, kdy mu lidé způsobili velikou bolest, ponížili ho a mnozí ho opustili, všem odpouští. My se často zlobíme i pro maličkosti – zkusme s Ježíšem více odpouštět a modlit se za ty, kdo dělají něco špatného nám nebo druhému.

12. zastavení - Ježíš na kříži umírá

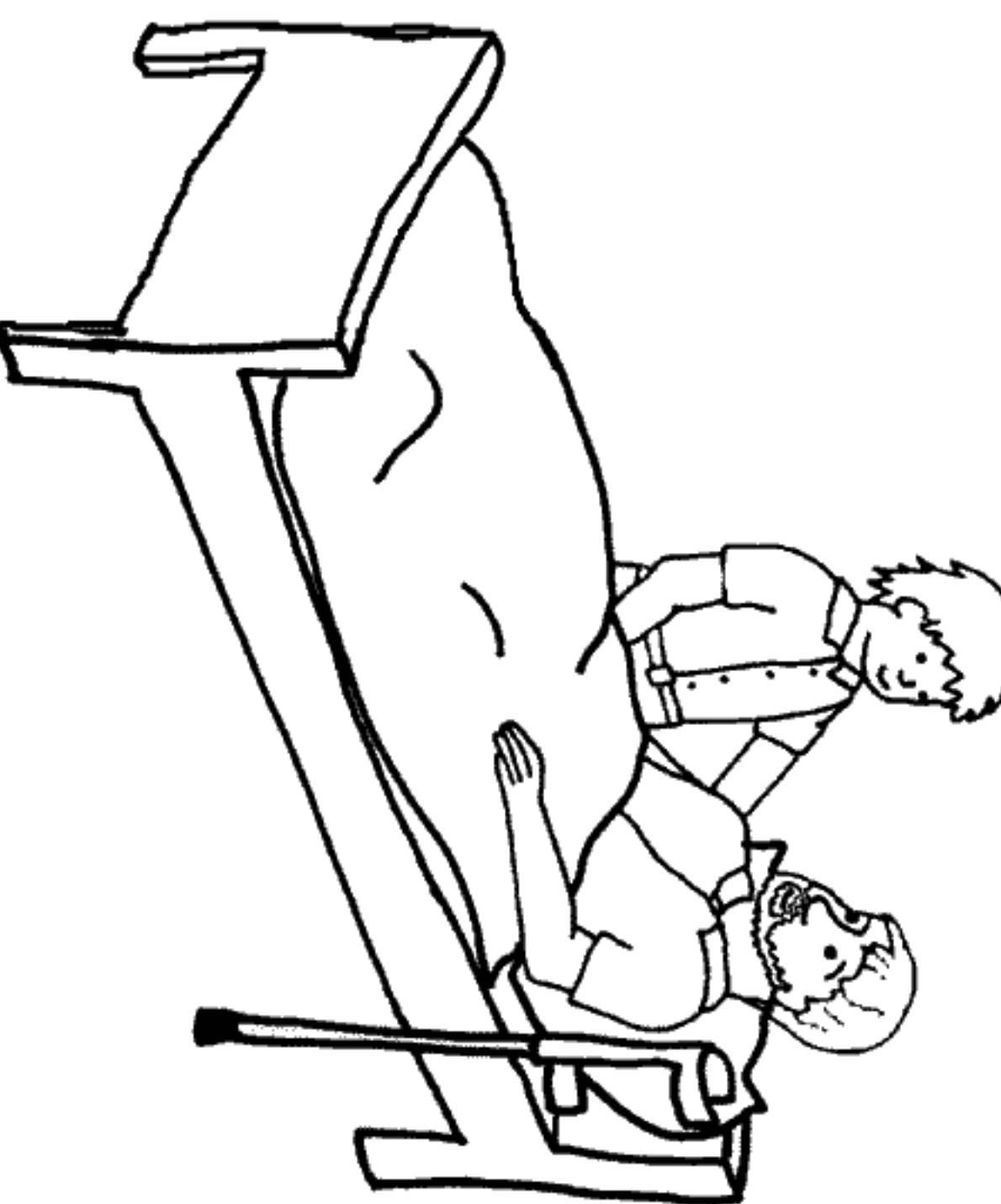
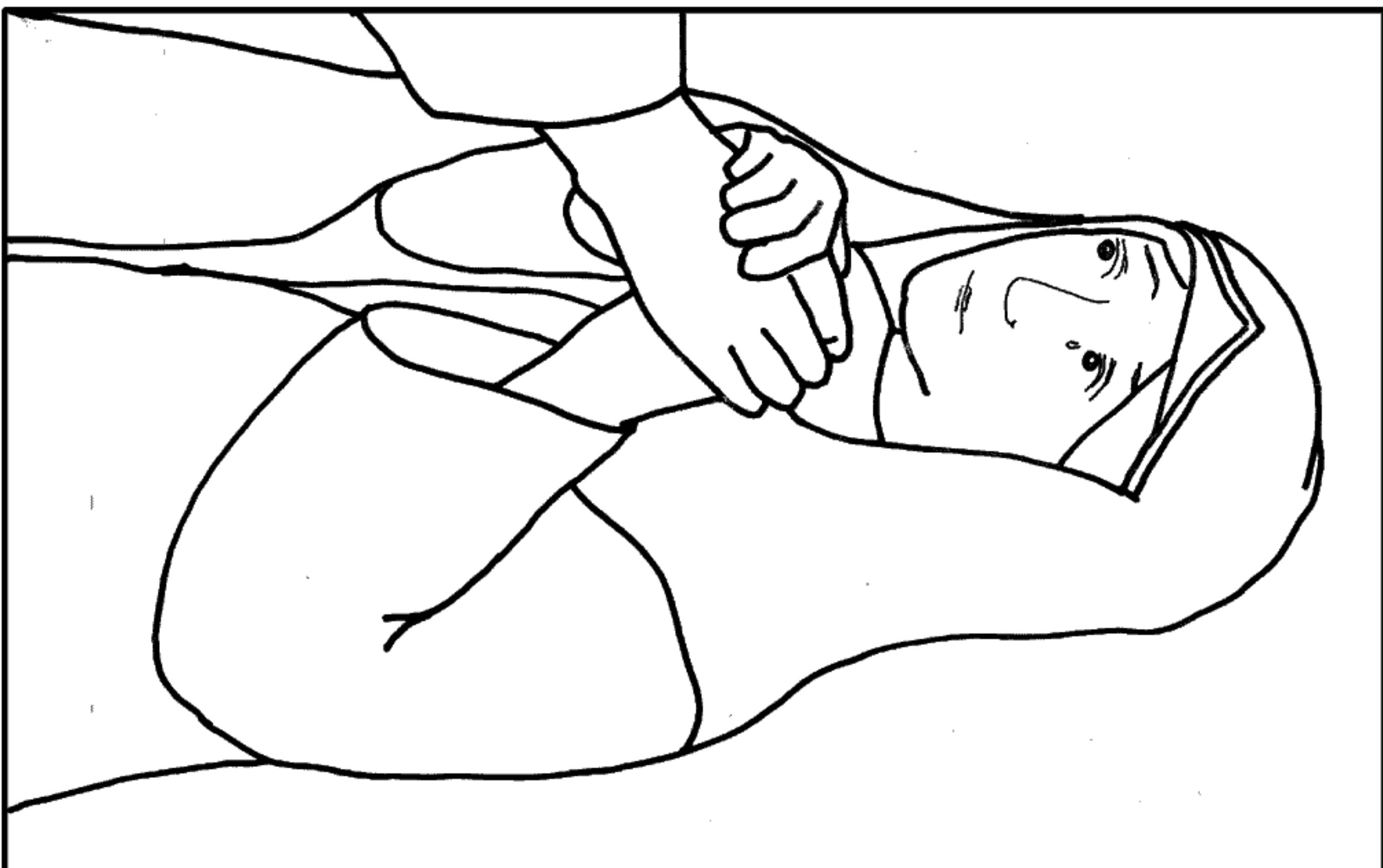
11. zastavení - Ježíš je ukřížován

Vojáci Ježíše přibili ke kříži, vztýčili ho a vydali na posměch lidem. Těch, kdo Ježíše měli opravdu rádi, zbylo pod křížem jen několik. I nás Ježíš zve, abychom zůstávali s ním a také abychom k němu ukazovali cestu těm, kdo ho neznají.

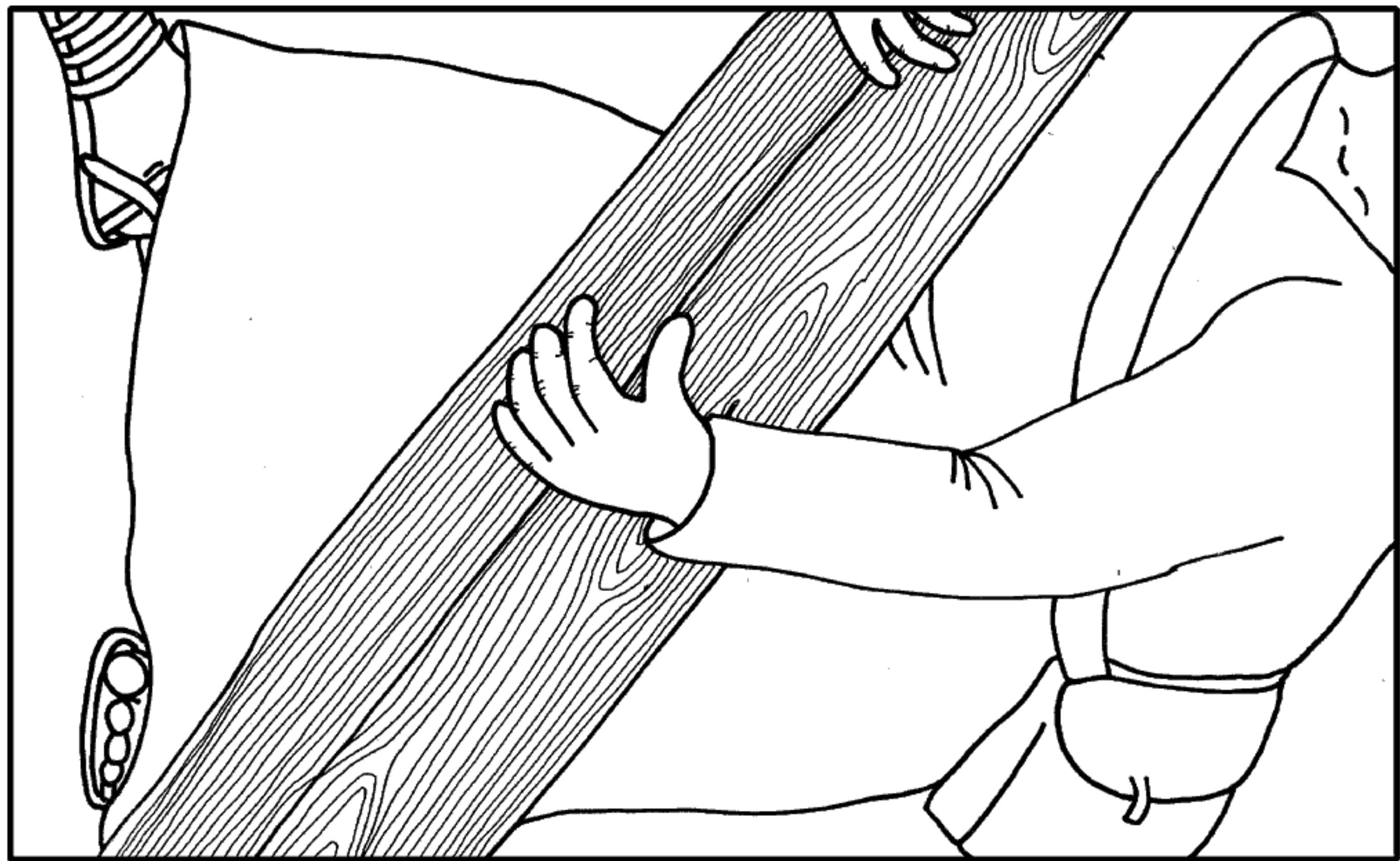

4. zastavení - Ježíš potkává svoji Matku

Ježíš musel jít svou cestou sám. Kolem něho bylo mnoho lidí, kteří se k němu chovali ošklivě a zle se na něho dívali. Ale byla mezi nimi i jeho maminka Maria – určitě byla velmi smutná, možná plakala, ale byla s ním. Tak i my můžeme svým pohledem nebo blízkostí potěšit ty, kdo se trápí.

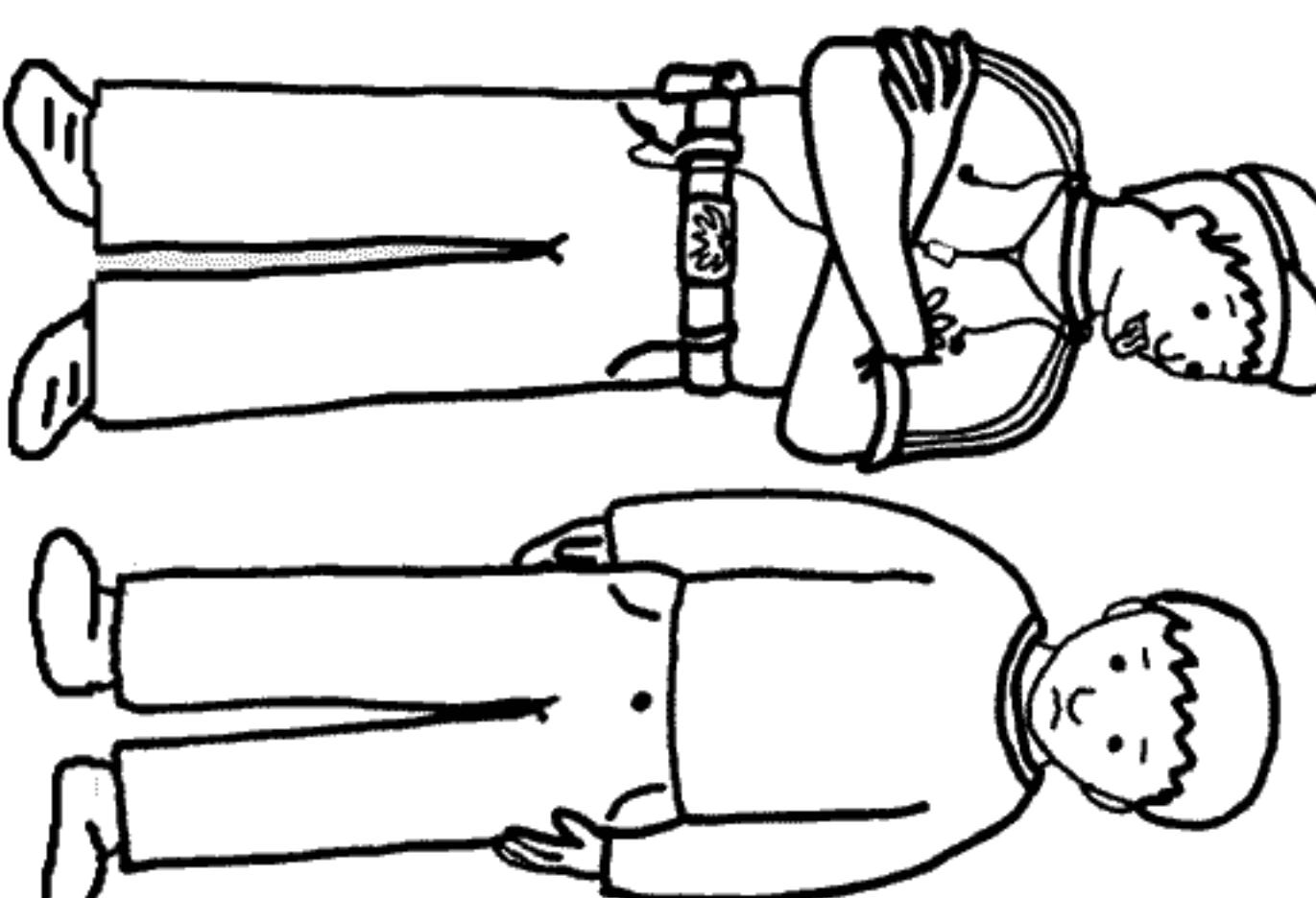
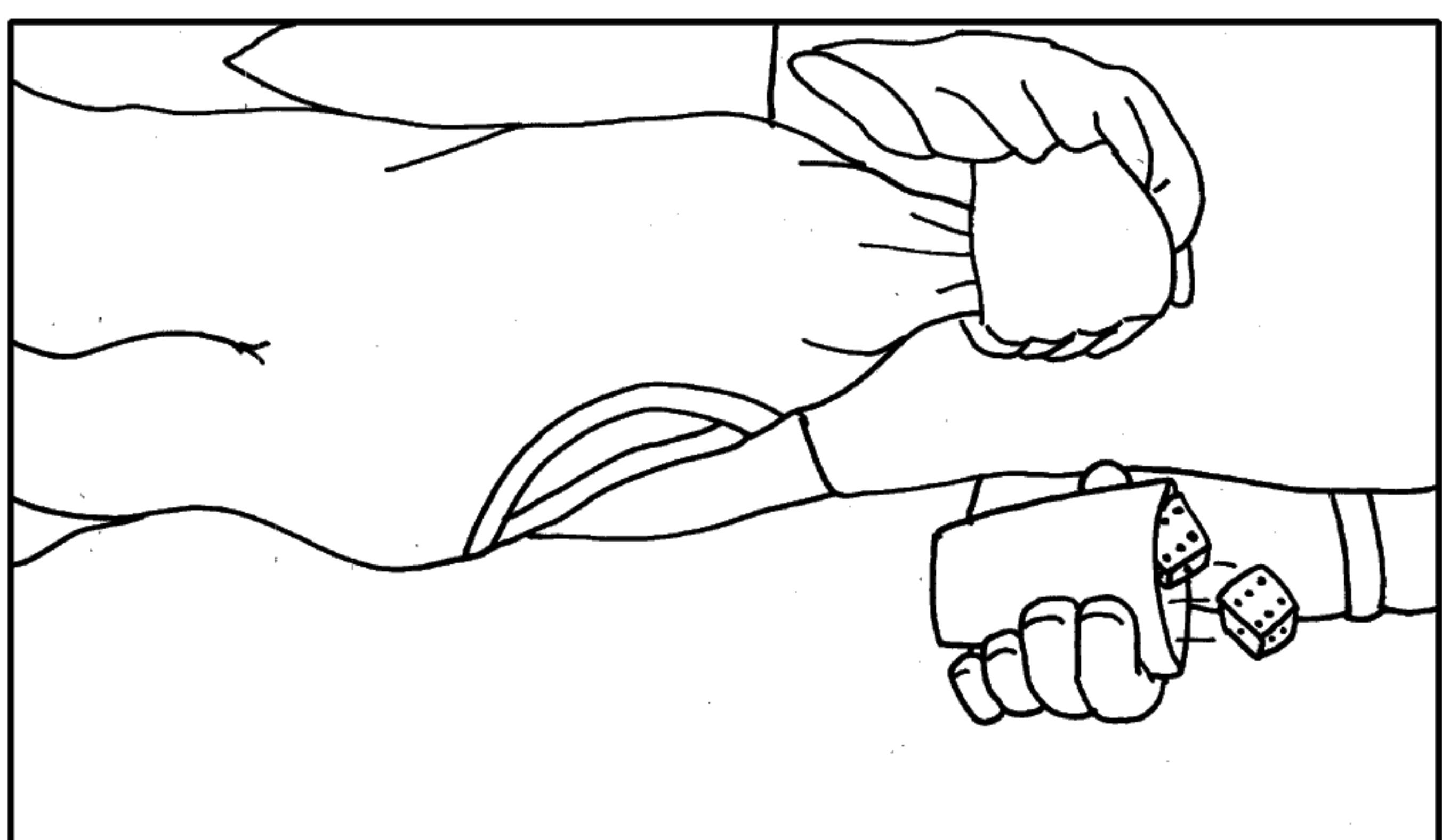
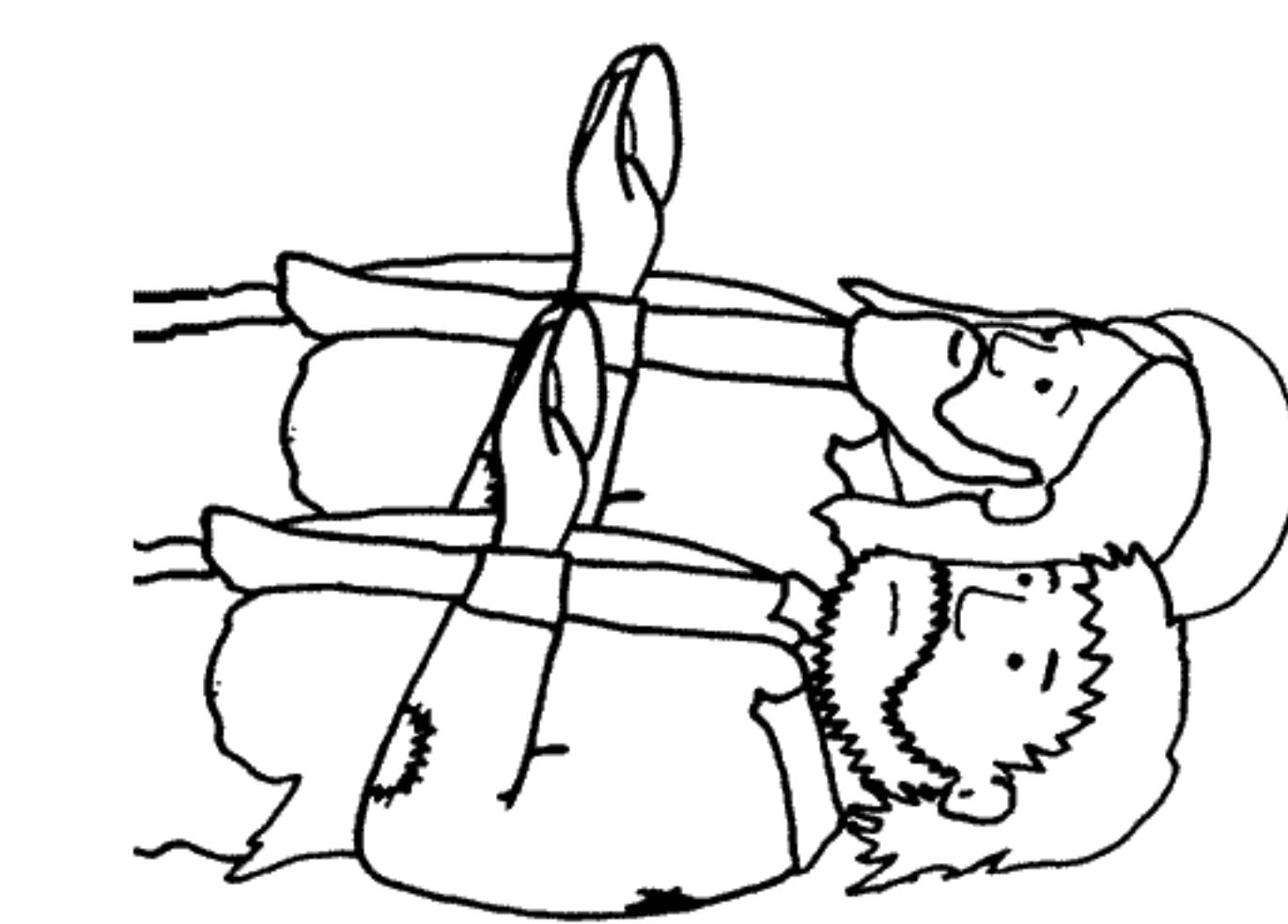

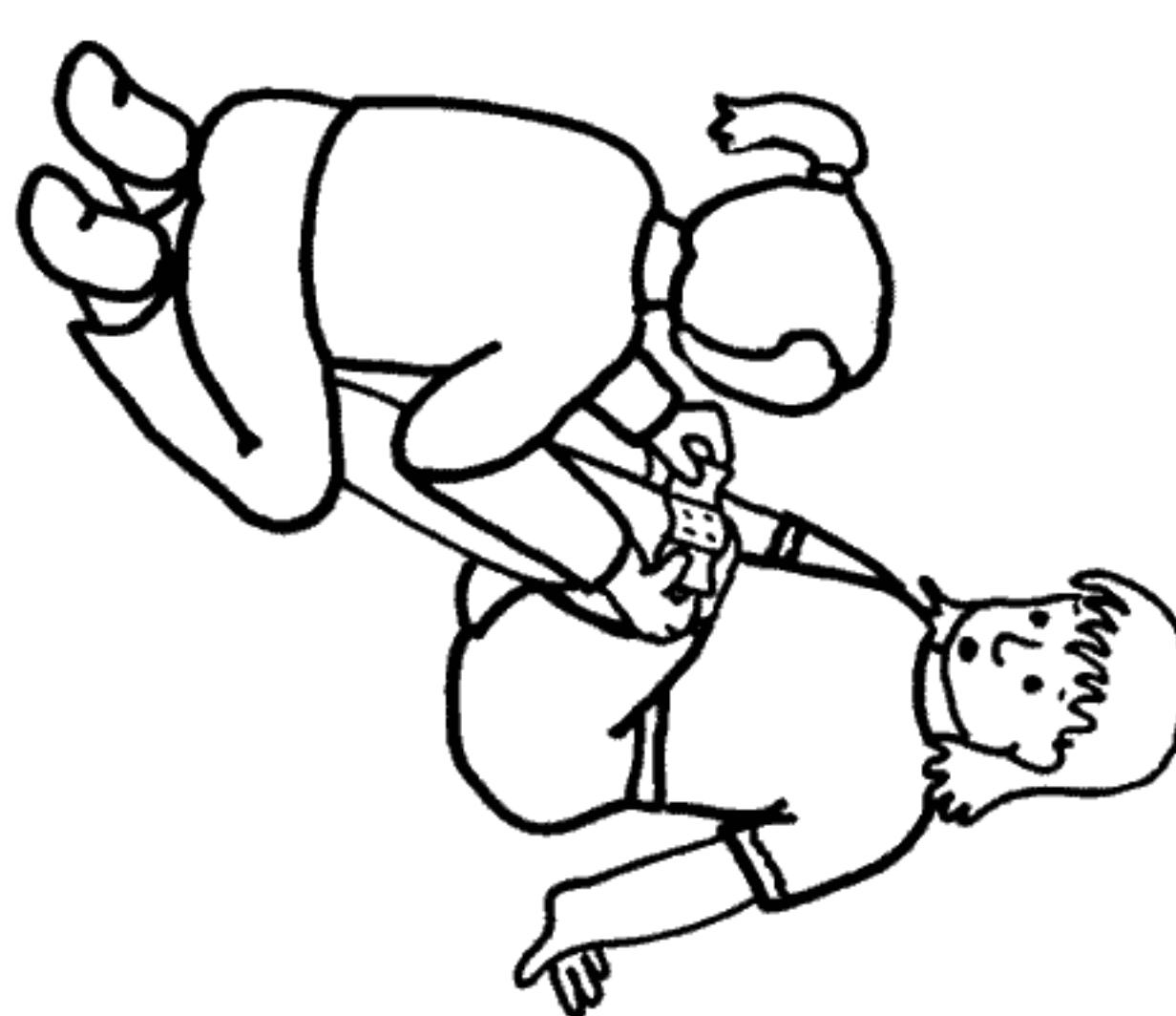
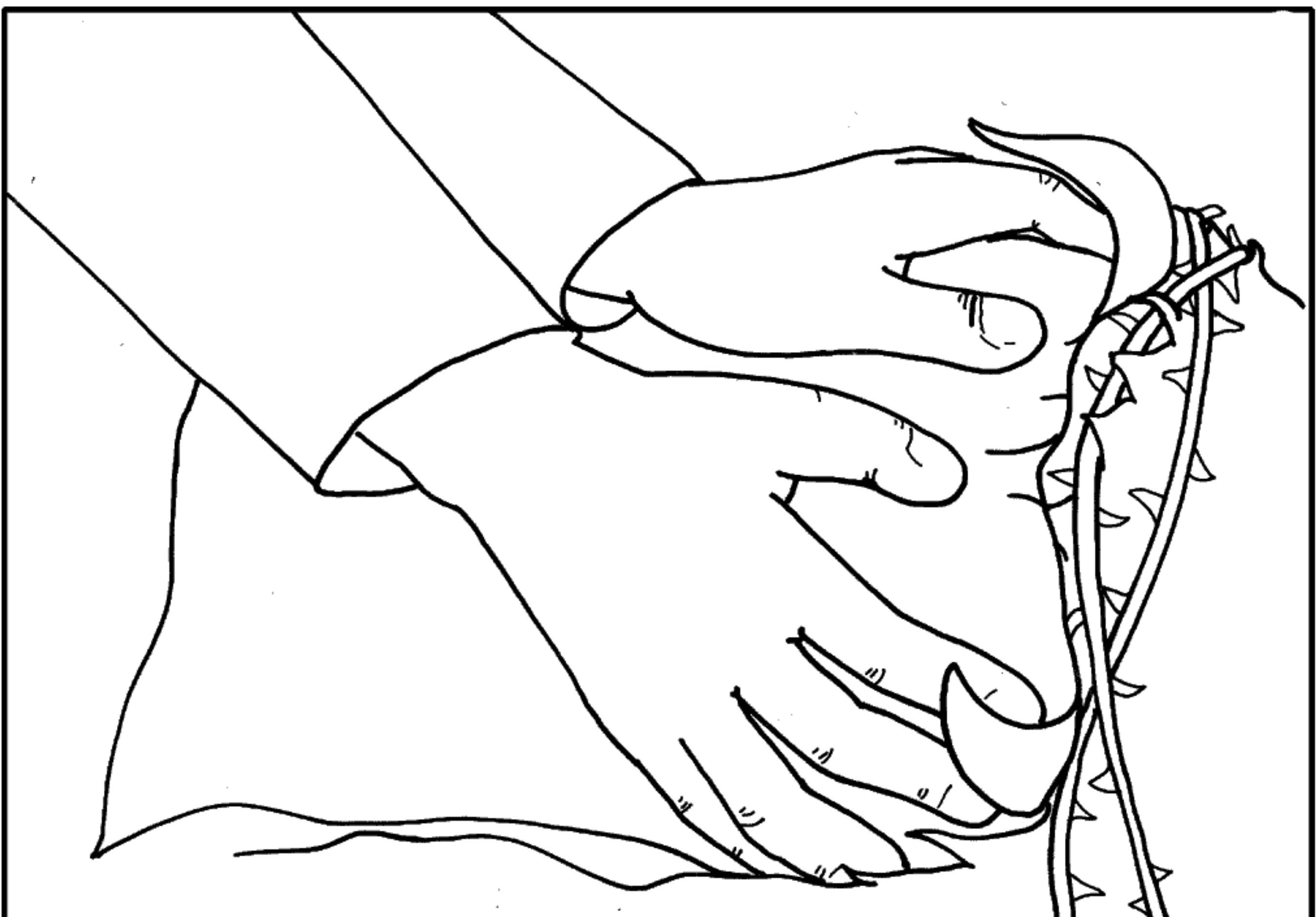
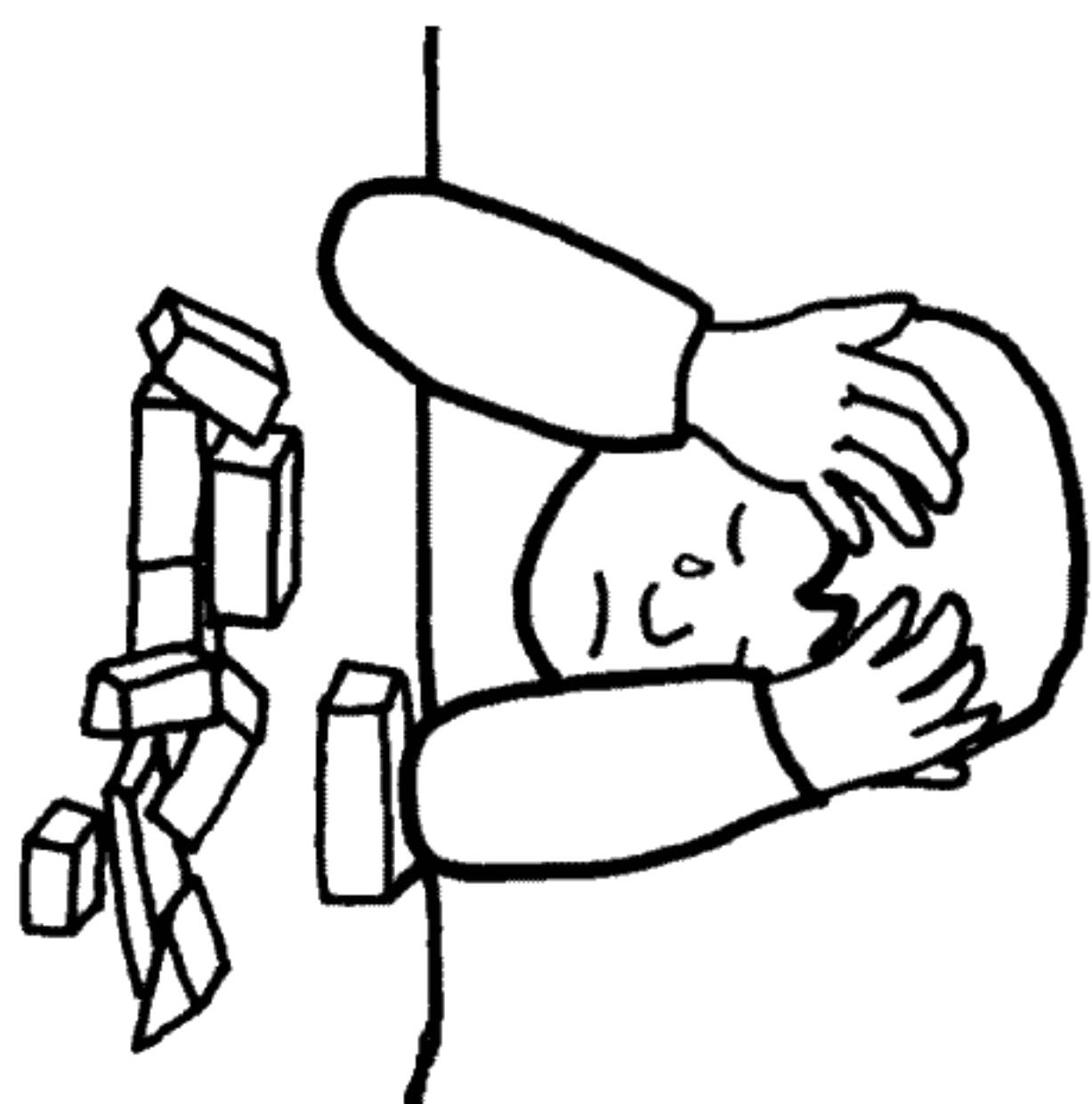
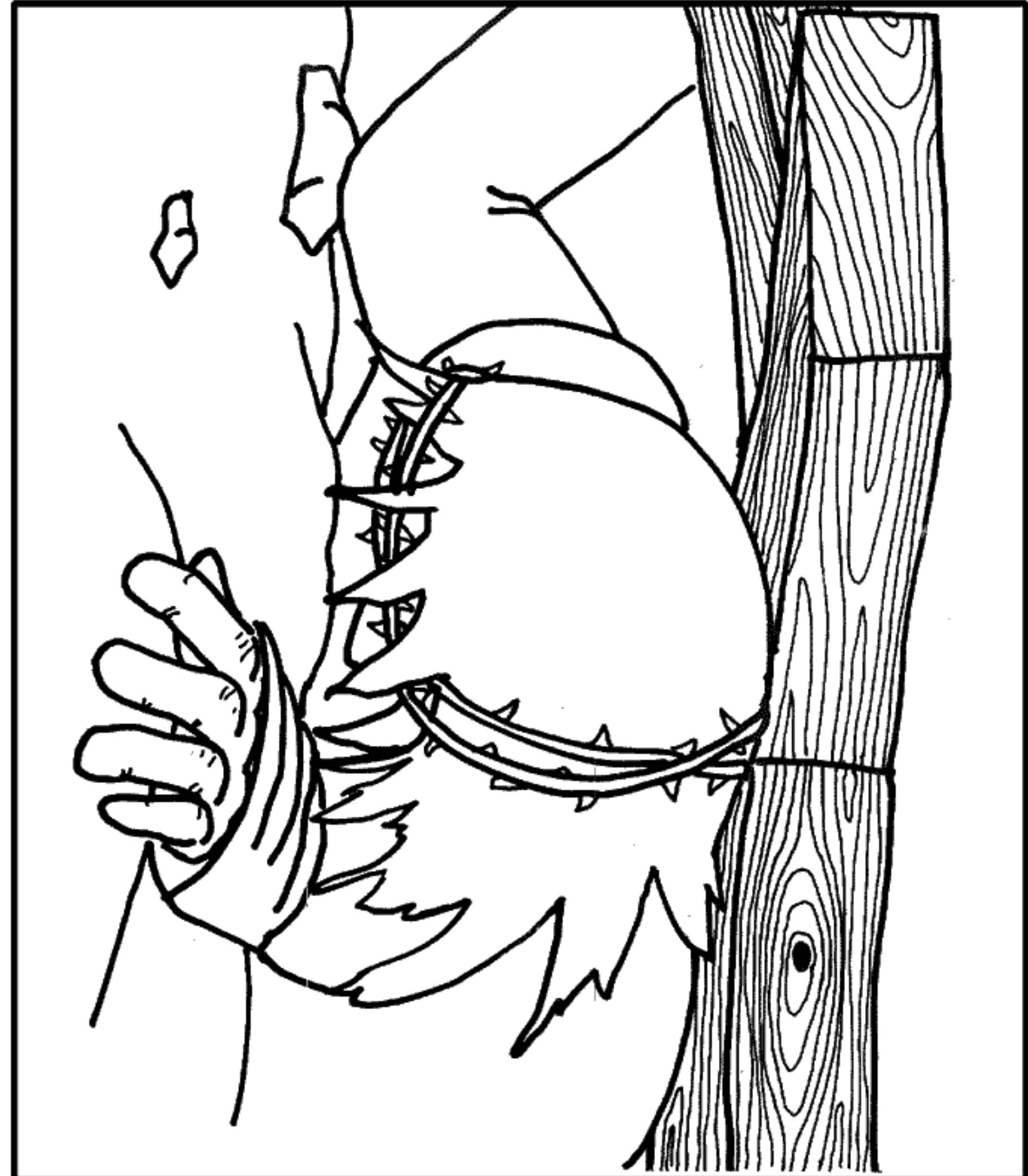
5. zastavení - Šimon pomáhá Ježíšovi nést kříž

10. zastavení - Ježíš svlečen ze šatů

Po namáhavé cestě nakonec Ježíšovi vzali i oblečení. Člověk si často na oblečení zakládá a je nespokojený, když nemůže mít vše, co se mu líbí. Ale není to jen Afrika a další chudé země, kde děti i dospělí žijí ve veliké chudobě. I mezi námi může být kamarád, kterému rodiče nemohou koupit nic nového. Může proto být ostatními odstrkován, může se stydět. Jak se k němu zachovám já?

9. zastavení - Ježíš padá pod těhou kříže potřetí

Po další namáhavé cestě Ježíš upadl potřetí. Byl jistě už velmi unavený, přesto se znovu zvedl, aby došel až do cíle své cesty. Každému z nás se někdy něco nedáří, třeba stavba z kostek, učení něčeho nového nebo se naopak nemůžeme zbavit nějakého zlozvyku. I v těchto chvílích je nám Ježíš nabízku a my se k němu můžeme obracet s prosbou o sílu a vytrvalost.

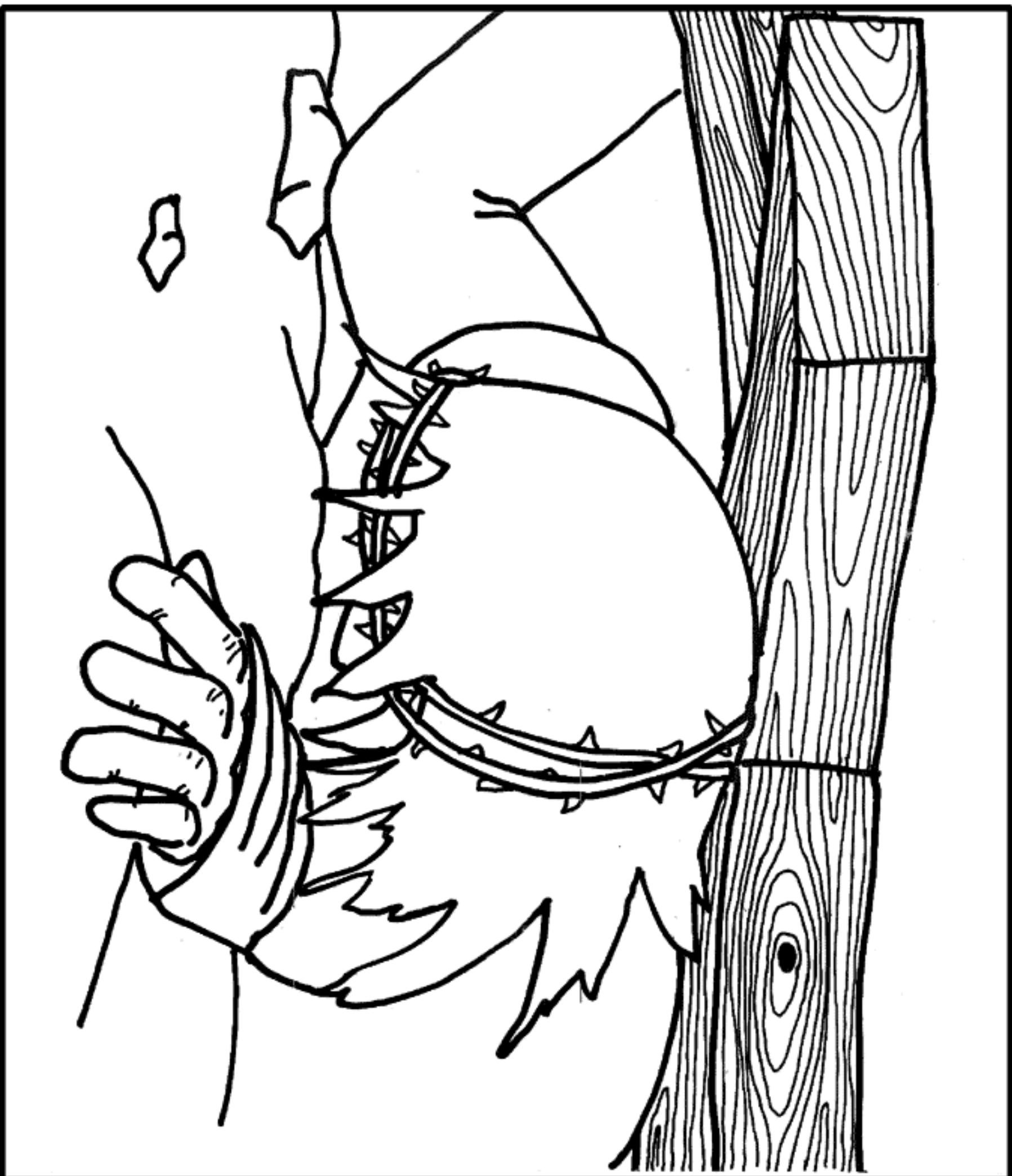
6. zastavení - Veronika podává Ježíšovi roušku

Na Ježíšově cestě se setkáváme i se statečnou Veronikou – nebála se ani rozlobeného davu, ani přísných vojáků, přistoupila k Ježíši a otřela mu zpocený a poškrábaný obličej. My také můžeme i malíčkostí udělat velkou radost nemocným nebo smutným lidem kolem nás.

7. zastavení - Ježíš padá pod těhou kříže podruhé

Cesta byla dlouhá a namáhavá, Ježíš znovu upadl. Mohl zůstat ležet, ale vstal a šel dál, aby nás zachránil.

Jak často se nám třeba jen nechce ráno vstát z postele, zvlášt když nás čeká nějaký těžký úkol. Rádi bychom zůstali ležet a pak se nějak vymluvili. I v takové chvíli nám může být Ježíš příkladem a posilou.

8. zastavení - Plačící ženy jeruzálemské

Ježíš potkal několik maminek, které ho litovaly. On jim ale řekl, aby více než nad ním plakaly nad těmi, kdo ho vydali k ukřižování a byli na něj zlí. Obrací se tím ale i na nás, abychom nebyli lhostejní k těm, kdo se chovají ošklivě.

